ANCHETA NOASTRĂ

SPORTUL ÎN VIAŢA OMULUI CO

Ne răspund:

Academician prof. GHEORGHE MIHOC
Academician VICTOR EFTIMIU
Artistul poporului RADU BELIGAN
Prof. univ. EMIL C. CRĂCIUN
Artistul poporului BORIS CARAGEA
Prof. univ. ASCANIO DAMIAN
Prof. univ. MIHAI IANCU

Exerciţiile fizice şi sportul cunosc astăzi o deosebită dezvoltare, constituind aspecte profund caracteristice ale vieţii contemporane. Tendinţa firească a omului pentru mişcare, dorinţa de a înfrînge obstacolele, de a-şi măsura forţele, de a se întrece pe sine însuşi au făcut ca sportul să cucerească mase din ce în ce mai largi de practicanţi şi admiratori.

Acest succes, această recunoaştere au izvorît însă şi din idealul unui corp omenesc cît mai apropiat de perfecţiune, sănătos, robust, rezistent, ca şi din marile foloase pe care le oferă practicarea sportului în formarea caracterului şi personalităţii.

Despre aceste atribute ne vorbesc în paginile de faţă o serie de personalităţi care au avut amabilitatea să răspundă la întrebarea noastră: „CE ROL OCUPĂ SPORTUL ÎN VIAŢA OMULUI CONTEMPORAN ?"

Un factor de bază

Primul interlocutor — acad. prof. GH. MIHOC, rectorul Universităţii Bucureşti. Adept convins al utilităţii exerciţiului fizic, sprijinitor pasionat al sportului universitar, ilustrul nostru matematician este şi un puternic jucător de şah, participant — cu ani în urmă — la turnee, astăzi spectator nelipsit de la marile concursuri.

Pus în faţa „ecuaţiei" sportului, profesorul a ţinut s-o rezolve pe loc, scriindu-ne următoarele:

„Răspunsul la întrebarea dumneavoastră este uşor de dat. Din ce în ce mai mult, în viaţa modernă, munca fizică cedează locul muncii intelectuale. Maşinile care măresc productivitatea muncii — creaţii ale omului — cruţă în acelaşi timp şi oboseala. Organizarea ştiinţifică a procesului de producţie, cibernetica, automatizarea, dezvoltarea electronicii şi fizicii atomice — trăsături caracteristice ale secolului nostru — vor contribui treptat ca munca, scutită de eforturi fizice, să devină tot mai uşoară, mai plăcută şi mai rodnică. În acelaşi timp, viaţa omului, uzînd de binefacerile civilizaţiei, va deveni mai comodă. Toate aceste avantaje prezintă însă şi un... dezavantaj, prin faptul că încurajează viaţa sedent în societatea modernă. Stati acum că procentul cel mai ţările civilizate se datoreşt

MENS SANA IN CORPORE SANO

Cînd i-am făcut cunoscut scopul vizitei noastre, acad. VICTOR EFTIMIU, scriitor cu un diapazon foarte întins, un adevărat campion al scrisului, se afla la datorie, parcurgînd alţi... kilometri pe hîrtie.

— Iată-mă pe punctul de a stabili un record — **ne-a întîmpinat, bine dispus, maestrul.** Dau acum ultimă formă celor peste 1 000 de sonete la care m-am... antrenat de-a lungul anilor.

— **Sîntem nerăbdători să le urmărim evoluţia pe... stadionul literaturii. Oricum, se pare că v-aţi luat la întrecere cu Petrarca, marele făurar al sonetelor, despre care se spune că timp de un an i-a dedicat Laurei cîte unul pe zi...**

— Am alergat mult cu pana pe hîrtie — **continuă Victor Eftimiu.** Ar fi fost bine ca în clipele de răgaz să fi străbătut şi cu pasul măcar jumătate din această distanţă... Şi acum, ce aş putea să vă răspund la întrebare, decît că prezenţa sportului în viaţa cotidiană a devenit o axiomă, că adagiul latin „mens sana in corpore sano" este confirmat în zilele noastre la gradul milioanelor. În ţara noastră, o dată cu promovarea intelectului, regimul puterii populare a dat şi continuă să dea toate încurajările cuvenite sportului. Sînt mîndru că tineretul din România participă cu entuziasm la întrecerile de pe stadioane, că poartă peste hotare solia talentului acestui popor, laolaltă cu oameni de ştiinţă şi cultură, artişti, cîntăreţi, dansatori şi alţii.

Academicianul, statornic admirator al clasicismului antic, ne vorbeşte cu pasiune despre frumuseţea fizică şi morală a Jocurilor Olimpice, despre bucuria pe care o resimte văzînd cum sportul a intrat pe poarta de onoare a „cetăţii moderne", cum socialismul i-a definit locul de seamă în procesul de educaţie a tinerei generaţii. Ne vorbeşte cu convingere şi desluşim parcă un regret că nu mai poate rechema tinereţea, pentru a-şi pleca fruntea şi spre laurii sportului.

— Subliniez încă o dată importanţa sportului în cadrul societăţii moderne — **ţine să încheie maestrul.** Şi sfătuiesc nu numai pe cei tineri, dar şi pe cei care au intrat şi au depăşit chiar vîrsta bărbăţiei, să practice — în măsura posibilităţilor lor — gimnastica, alergarea, înotul, jocurile, toate aceste exerciţii ale muşchilor care să le întărească sănătatea.

Republica noastră socialistă va fi cu atît mai puternică, cu cît poporul care o alcătuieşte va fi mai forte, mai suplu, atît ca spirit cît şi ca valenţe fizice !

Înotul — sculptor neîntrecut!

Iată-ne în atelierul artistului poporului, BORIS CARAGEA. Dacă am scoate din încăpere toate machetele de statui, schiţele pe proiect, reproducerile în mic sau mare ale lucrărilor maestrului, atelierul ar putea găzdui un... teren de volei. Prin faţada de sticlă lumina se revarsă pînă în cel mai ascuns ungher.

La 61 de ani, Boris Caragea ne întîmpină zvelt, tînăr. Şi răspunde la „ancheta noastră" direct, fără nici o ezitare:

— *Sportul este pentru mine sinonim cu tinereţea. Dar, să fiu bine înţeles, nu constituie un apanaj al tinereţii. Eu, spre pildă, deşi intrat bine în a doua jumătate de veac, înot kilometri şi nu mă dau pe unul cu 30 de ani mai tînăr. Cui datorez aceasta? Evident, sportului!*

Aflăm că maestrul a fost sportiv de performanţă. Cu patru decenii în urmă cîştiga curse de fond în Marea Neagră, titluri de campion al ţării, stabilea recorduri de durată.

— *M-am născut pe malul mării* — continuă artistul poporului Boris Caragea — *şi am îndrăgit apa din fragedă copilărie. La 4 ani am învăţat să plutesc. Apoi am început să mă avînt tot mai departe de ţărm. Socotesc înotul sportul numărul 1, disciplina cea mai completă, pentru că este practicată în mijlocul celor trei elemente de bază ale naturii: apa, aerul şi soarele. Înotul este, în felul lui, cel mai iscusit dintre sculptori: modelează corpul omenesc şi-l face mai frumos decît ar reuşi mîna şi dalta cea mai măiastră.*

— Şi, totuşi, intervenim noi, principala dv. lucrare pe temă sportivă n-a fost un înotător, ci „Discobolul".

— *Da, Discobolul a fost un gînd mai vechi de-al meu. Pentru realizarea lui am lucrat ani îndelungaţi, cu întreruperi şi apoi cu reluări entuziaste. L-am terminat în 1958, cînd statuia a primit „botezul focului", acela al criticii şi al publicului bucureştean, la pavilionul de arte plastice de la Herăstrău.*

Ne reamintim că puţin mai tîrziu opera turnată în bronz şi-a găsit un postament stabil la intrarea principală a Sălii de sport din Constanţa. O replică a Discobolului se află pe una din aleile înverzite ale parcului sportiv Dinamo.

— *În lucrarea mea* — precizează maestrul — *am căutat să redau un sportiv modern. Spre deosebire de anticul discobol al elinului Myron — care ne prezenta un om contemplativ, admirîndu-şi parcă mişcarea armonioasă — eu am modelat un tînăr al vremurilor noastre, dinamic, în plină mişcare, concentrat asupra unui singur ţel: să se depăşească pe el însuşi.*

Să închei prin a spune că sportul nu poate lipsi din viaţa omului zilelor noastre! Rînd pe rînd, de-a lungul anilor, această splendidă activitate nu s-a întemeiat pe justificări, ci a izvorît cu tot mai multă putere din idealurile omului spre armonia fizică şi spirituală, aş putea spune, spre fericire!

Artistul poporului RADU BELIGAN este gata oricînd de replică. Nouă ne-a dat-o într-o pauză a piesei „Rinocerii". Şi nu numai dintr-o... deformaţie profesională:

— Deci, despre rolul sportului în viaţa modernă... Ca să fiu sincer, e puţină cochetărie în întrebarea asta, mai ales cînd e lansată de un ziar de sport. E ca şi cum o fată frumoasă ar solicita, zîmbind, părerea admiratorilor săi, lăsînd impresia că se îndoieşte de răspuns. Sau, că dimpotrivă.

Sportul e, într-adevăr, o fată frumoasă. Şi veşnic tînără. Ca Diana. Sau ca Atalanta... Dacă basoreliefurile egiptene înfăţişează asalturi de scrimă, dacă Ulise arunca discul şi suliţa, iar astăzi, după 3000 de ani, Mihaela Peneş face acelaşi lucru, poate ceva mai bine, înseamnă că sportul, fata aceasta frumoasă, are şi atributul suprem al frumuseţii: tinereţea. O tinereţe veşnică.

Sînt unul din admiratorii sportului. Mă tem însă că încercarea de a vorbi despre rolul sportului în viaţa modernă o să mă facă să... descopăr America. Am auzit că adolescenţii care fac sport devin mai înalţi şi mai robuşti, stîrnind mînia lui Procust. Am auzit că atleţii alergători au un puls miraculos: 40 de bătăi pe minut.

...Această fa

Chiar dacă n-ar fi de
„minunile de fiecar
Maurice Cheval
can", spune unde
oricare alta; ca
începi de tînăr" Cr
„cariere" este sportul,
roase.

Trecînd peste rolul
vrea să-i fac însă el
este în cel mai înalt
să pierzi cu demnitat
fost deschise de către
au făcut-o de multe
cu seamă să pună în